

"Председник Србије Борис Тадић позвао је УНЕСКО да учини све како би били спречени покушаји да се неспорни споменици културе на Косову и Метохији учине "косовским", пренео је РТС. На терену то изгледа овако господине председниче! Свакодневно гледамо како се на пример манастир Грачаница представља као "косовска" културна баштина, а Албанци у порти дочекују од стране запослених у такозваној децентрализованом општини Грачаница. Конкретно, недавно је дочекана група од неколико десетина албанских бициклиста тако што су на капији манастира биле окачене и заставе које прате поменуто трку. У великом стилу! Део паркинга испред манастира припадници Косовске полицијске службе су од раног јутра оградиле жутом траком чувајући на тај начин места за паркирање бицикла. Њима је водич манастир Грачаницу представио као "КОСОВСКУ" културну баштину. Дословце! То су чули многи мештани и данима огорчени препричавали. Заставе и толика гунгула у порти пробудила је њихову знатижељу, па су пришли да виде о чему се ради. Имали су шта да чују! Њихово главно питање било је; "да ли ће за коју годину испасти да је Грачаницу подигао Скендербег"?"

Како је Српска православна црква дозволила тако нешто? Која је њена "црвена линија"? Зашто својим поступцима доводи народ у ситуацију да таква питања поставља? Јер, они су у манастиру имали најављен и одобрен долазак, све што се тог дана дешавало у и око манастира нам то јасно поручује. Сада, Србе у Грачаници, и у другим местима, више нико не може убедити да све остале групе што странаца, што Албанаца из различитих крајева покрајине, па и Албаније и Македоније не слушају исту причу. Занимљиво је да аутобус тиранских регистарских таблица доведе у обилазак манастира Грачаница групу Јапанаца. Шта да мислимо, како њихов водич њима представља манастир? Посете су буквално свакодневне, а селом се после ти исти Албанци шетају, док их Срби узнемирени гледају из оближњих кафића и питају се могу ли они тако прошетати Ђаковицом? Многи од њих то сматрају чистом провокацијом, али они једноставно морају да буду мирни. Мислите ли да нису љути и огорчени? Седите, а откуцаји срца се убрзавају и пред очима имате слике мартовског погрома када је горела Богородица Љевишка, Девич, цркве Светог Ђорђа, Светог Спаса и још много других широм покрајине. Сетите се у том тренутку цркве Светог Андреја Првозваног на брду код Подујева, где је албански младић са невиђеном мржњом ломео крст. Знамо да се не треба враћати у прошлост, али потрудили су се да нам оставе упечатљиве слике, па не

можемо тако на пречац да заборавимо.

Значи, на терену из различитих крајева света долазе људи и разгледају "косовску" културну баштину, врата на њима им не отварају Албанци већ представници наше цркве, ништа се ту не ради тајно, увијено, замршено, него јасно и гласно. За коју годину, деценију можда, још отвореније ће се присвајати све наше, све што нам је свето и биће крив УНЕСКО али највише ми сами. Прво они што им врата отварају и олако све заборављају, ми што нисмо заборавили а што немо посматрамо, политичари који прећутно све одобравају обраћајући се институцији која очито на терену ради као део једне веће машинерије а свакако против наших интереса, сви ћемо бити криви. Јесу наши манастири кроз историју претварани у коњушнице, али су онда били окупирани од стране освајача и зликоваца. Онда су се врата ногом ломила да се у порту уђе, сада су та врата широм отворена, а то је велика разлика. Оно што је некада сматрано окупацијом сада је мировна мисија. И они онда су хтели да униште у њима све што на Србе подсећа. Жеља и циљ данашњих посетилаца, односно оних који их доводе, потпуно су исти. Оно што је српско сада је "косовско", сутра "албанско", данас је црква, сутра можда џамија, музеј. Ново је доба, па су нове и методе уништења постојања једног народа. Наш и само наш је проблем што се због пута у Европску унију ми правимо да то не видимо! И не само то, представници наше цркве су им се на жалост покорили.